

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIX. Dicebat autem ad omnes: Siquis vult venire post me, abneget semet ipsum, tollat Crucem suam quotidie, & sequatur me. Luc. 9. v. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

tinuisse pacem, quam desideras, ne fatigeris inquirendo eam procul, & fugientem persequendo, quia quisquis aberravit à via pacis, uti Mundani, qui *Viam pacis non cognoverunt.* Pl. 12. v. 3. frustra quærit, quantumcunque inquirat. at qui per viam in-

cedit, quæ ducit ad illam, si non erit, certè proximè accedit: *Facile est coram eo quasi pacem reperire.* Cant. 8. v. 10. ô quanto satius est claudere per viam, quam ab ea errantem currere!

XIX.

Dicebat autem ad omnes: Siquis vult venire post me, abneget semet ipsum, tollat Crucem suam quotidie, & sequatur me. Luc. 9. v. 23.

Considera, quantopere hallucinetur, qui putat viriliter abnegare se ipsum, castigare, & affligere se ipsum, Crucemque suscipere patienter, ad solos pertinere Religiosos, qui Perfectionem profitentur. Omnibus hoc commune est. ideo hoc loco indicat Evangelista verba ista tam gravia: *Siquis vult venire post me, abneget semet ipsum, & tollat Crucem suam quotidie, & sequatur me*, non solum esse dicta Apostolis, sed & alijs: *Dicebat autem ad omnes*, hoc est, ad præsentis, ad posteros, & ad omnes omnino Christianos, quos Christus hoc loco descripsit, cum dixit: *Siquis vult venire post me.* Multi erant, qui concurrebant ad Christum, quidam ut eum auscultarent, alij, ut mirarentur, alij ut malorum remedium quærent. Sed isti non ideo erant ejus sequaces. Sequaces erant, qui ad eum concurrebant, ut ipsi adhererent. Unde hic non di-

xit: Siquis vult ad me venire, abneget se ipsum, tollat Crucem suam, & sequatur me. Si quis vult venire post me, non solum consistit ratio veri Christiani, qui ipsum sequatur tanquam verum Legislatorem, Ducem, & Caput, sed adeò, quòd ab illo duci sequatur, si lubet. Quem in finem tu Christum sequeris? an lucri, vel honoris? non es genuinus Christianus, si tibi oportet, quia id ille meretur. Unde dixit hoc loco: *Siquis vult venire post me, non post mea.* Sed post me. Si Christum ames ob lucra tua, proximè caduca, obsequia tua doligebitur. Sicut enim omnes circumstantes sunt animo sua deserendi idola, & tamen actus iste Religionis DEO acceptus non fuit, quia simul habebant animum ditescendi. *Si circumstantes masculos nostros, riuus perstantes, substantia eorum, & pecunia, & cuncta, quæ possident, nostra erant.* Gen. 34. v. 23.

2. Considera Christum non dicere: *Si quis venit post me.* Sed: *si quis vult venire.* quia vult, ut quisquis ipsum sequatur, sponte sequatur. Ipsi sunt servi accepti, qui voluntarium præstant obsequium, non coactum. *Cuncti Filij Israel voluntarie Domino dedicaverunt.* Exod. 35. v. 29. quamvis, cum sequela Christi res sit adeò honorifica, quid est, quòd necessitatem expectes? sufficere debuit tacita insinuatio, qualis est, cum Monarcha aliquis supremus indicat subditis, se in campum prodire. deinde an nescis, quantum passus sit Christus amore tui, tum Paupertatis, tum persecutionum, tum ignominiarum? vidisti denique illum pro te mori in Cruce inter latrones medium. ut quid igitur plùs petis quàm simplicem nutum, ut sequaris? ò probrum! tubà canit dæmon, & omnes advolant. *Vir Belial nomine Seba cecinit buccinà; & omnis Israel secutus est eum.* 2. Reg. 20. canit & Christus, & vix est, qui pedem moveat. Quid mirum ergo, quòd loquens tanto populo *ad omnes*, non dicat nisi: *Si quis?* licebat multos fore vocatos, paucos electos.

3. Considera finem hujus vocationis factæ à Christo, qui ultimo loco ponitur, esse ejus sequelam. *Sequatur me.* Sed qualis hæc est sequela? usque ad Calvarium, si ita necesse sit, nam si nòsse velis occasionem, quâ Christus hîc omnes invitavit ad sua premenda vestigia, non fuit, cum ille ad nuptias processit in Cana, nec cum

in Thabor ascendit daturus gloriae suae specimen, nec cum urbem triumphans ingressus est. Sed cum paulò antè significavit, se non procul abesse à funesta sua Passione. *Oportet filium hominis multa pati &c.* Luc. 9. v. 22. Istud igitur est, quod cuique propositum esse debet, nempe sequi Christum adeò constanter tam in assensu dogmatum, quàm in complexu dæctaminum, & imitatione virtutum, ut paratus sit potius cum ipso configi Crucì, quàm ut illum deserat. Sed ne putes id adeò levis esse operæ, ideo Christus pro dispositione præviâ cum ipso moriendi in Cruce petijt, ut quisque assuesceret portandæ cruci suæ quotidianæ, hoc est, illi tribulationi, illi molestiæ, & ærumnæ, quam DEUS immitteret in dies. *Tollat Crucem suam quotidie, & sequatur me.* ò quàm facile tibi videtur in oratione esse promptissimum ad immolandam etiã vitam pro Christo. audebis aliquando cum Ignatio non gladios tantum & virgas, sed & leones provocare. Interim autem? interim durissimum tibi est ferre vel minimum, qui tibi accidit, actum incivilitatis. hoc est velle in cruce mori cum Christo, quin priùs ipse crucem portaveris, ut obviam morti procederes.

4. Considera, quàm sint significantes hæc voces, quas audis in tam brevi sententiâ: *Tollat crucem suam quotidie.* non dicitur *ferat*, sed *tollat*, ut ostendatur Crucem cum gaudio, alacritate, promptitudine amplectendam, & non expectandum, dum per vim impona-

T t t t

pona-

Ponatur humeris, uti Simoni quondam Cyrenæo. Dicitur *Crucem*, quia hoc nomine significatur, quidquid offertur ad verum. Sed crux potius appellatur quam tribulatio, arumna, aut quidvis aliud, quia istud vocabulum suavius reddit malum, dum admonet totum illud longè minus fore, quam Christus passus sit amore nostri in Cruce mortuus. Dicitur *suam*, quia multi sunt, qui sibi videntur parati ad portandas Cruces etiam gravissimas, sed alias quam suas, & tamen in hoc omne tuum meritum versatur, non quòd alienas cruces desideres, sed ferendis proprijs a quiescas, sustinendis, inquam, molestijs, quas statùs tui obligatio imponit. Præfulum crux est visitare subditos. Ecclesiasticorum crux est dicere devotè Divinum officium. Monachorum crux est solitudo, conjugatorum tolerantia, & sic de ceteris loquendo. Quisque putat se aliorum crucem facile portaturum, imò alios in cruce sua ferendâ negligentia & teporis arguit: & pauci se accomodant ferendæ propriæ. Dicitur deniq; *Quotidie*, quia portare crucem, quam diximus, non est opus unius diei per hebdomadem, prout est apud nonnullos portare cilicium, cinctum ferreum, vel aliud simile castigando corpori idoneum instrumentum. potius est opus omnium dierum, quia omnibus esse solent frequentes adversitates, quibus ob peccatum obnoxia est vita humana. Vide nunc, quam sis promptus quotidie crucem

tuam passis amplectandi brachij, hinc colliges, an sis idoneus, cum pus fuerit, Christum aliquando ut delem ejus sectatorem non carum minoribus sequi vijs, sed ulque Calvarium comitari.

5. Considera portandæ crucis libenter nihil ita obflare ac proprio amorem. unde sicut sequitur Christi usque ad Calvarium, que est portandæ sequela, hic præmittitur quædam necessaria præparatio, ut assuetas quædam propriæ ferendæ cruci, ut tibi quotidie cruci propriæ pareris, in assuetas integræ tui ipsius voluntati. Atque hoc est, quod ait: *non vult venire post me, abneget semetipsum, non suos duntaxat, aut suam familiam, sed etiam seipsum: non dicitur enim, non vult venire post me, abneget seipsum, sed etiam seipsum, non dicitur enim, non vult venire post me, abneget seipsum, sed etiam seipsum, non dicitur enim, non vult venire post me, abneget seipsum, sed etiam seipsum.* an cupis discere, quid sit abnegare se ipsum? vide, quid sit abnegare alterum, ubi abnegaveris amicum, liquem falsum, quem aliquando comprehendisti proditorem, si curam trahi ad tribunal, carcere condendi, vinculis constringi, ad forum condemnari, non moveris, nec operam illi præstas, nec auxilium presteris, imò gaudes, quòd videas cum abnegare supplicia fraudibus suis pedibus debita. Eundem planè modum videri contra te ipsum debes, si abnegas proditricem, illam Concupiscentiam

inordinatam, à qua tot oriuntur cupiditates tum iniquæ tum irrationabiles. nec est, quod tui miseratione aliqua tangaris, dum pateris, sed suggeras tibi ipsi, rectè tecum agi. unde etiam hic advertere oportet non posse radicibus evelli propensiones tuas perfidas, ideo Christus solum præcipit, ut eas abneget, hoc est, ne eas dominari sinas. *Non regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediat concupiscentiæ ejus.* Rom. 6. v. 12. atque hoc semper in tua positum est potestate. Quod si permittendum non est, ut prævaleant, quando te etiam invito ultro confurgunt, quanto magis cavendum est, ne eas ipse excites, aut irrites, quasi sopitas? & ta-

men quid agis, cum tanto tibi luxu blandiris? irrites eas ipsas cupiditates, quas continuò oporteret habere subjectas. Talem igitur pura semper esse debere vitam Christiani, qualem audisti. nempe abnegare se ipsum, ut assuecat portandæ cruci quotidiane, quam DEUS immiserit, siquidem esse velit genuinus sectator Christi, vel in ipsum, si necesse fuerit, apicem Calvarij. *Si quis vult venire post me, profitendo se Christianum, abneget semet ipsum, tempore prosperitatis, & tollat crucem suam quotidie, maxime verò tempore adversitatis, & sequatur me,* etiam tempore diræ persecutionis.

* * *

X X.

Qui fidelis est in minimo, & in majori fidelis est, & qui in modico iniquus est, & in majori iniquus est. Luc. 16. v. 10.

1. Considera unam esse è præcipuis impossuras, quæ occurrunt in vitâ Religiosâ, velle facere pro DEO res maximas, quæ nunquam accident, uti sunt nudis pedibus incedere per vias asperas, saxis & spinis constas cum Pacomio; sepulcri angustijs arctari cum Jacobo, reptare pronum per spelæam cum Guarino; & dein modica illa, exilia, trivialia opera obsequij Divini, quæ quotidie occurrunt, negligere, qualis quæso fides haberi potest hoc casu ejusmodi desiderijs quantumvis ferventibus? nulla fanè.

imò aliquando summam possunt afferre perniciem. quia fieri potest, ut ideo videatis tibi magnis præditus virtutibus, cum sis egentissimus. *Dicis, quod dives sum, & locupletatus, & nullius ego, & nescis, quia tu es miser, & miserabilis.* Ap. 3. v. 17. Oportet igitur prius te exerceri rebus præstandis modicis, & tum ad majores aspirare. quam ob causam? ob eam, quam hoc loco Christus insinuat. *Qui fidelis est in minimo, hoc est, in minimo bono exequendo, & in majori fidelis est, facere bonum non solum parvum, sed*

Tet et 2

mini-